

9. CONSERVAREA ȘI AMELIORAREA BIODIVERSITĂȚII

9.1. Măsurile în favoarea conservării biodiversității

Conservarea biodiversității este unul dintre obiectivele de gospodărire prioritare, avute în vedere la amenajarea pădurilor. El răspunde cerințelor unei gospodăriri durabile a pădurilor, contribuind la conservarea speciilor și habitatelor naturale.

Conservarea biodiversității vizează realizarea mai multor obiective ce conduc la adoptarea următoarelor tipuri de măsuri:

- *măsuri generale favorabile biodiversității*, urmărite la nivelul fiecărui arboret, oricare ar fi funcțiile atribuite pe care acesta le îndeplinește, respectiv unitatea de gospodărire din care face parte;
- *măsuri specifice*, urmărite la nivelul pădurilor cu rol de ocrotire a ecofondului și genofondului forestier.

9.1.1. Măsurile generale favorabile biodiversității

Măsurile generale favorabile biodiversității sunt acele măsuri menite să asigure conservarea diversității biologice, la nivelul tuturor ecosistemelor forestiere, în vederea maximizării funcției ecoprotective, prin conservarea diversității genetice și specifice.

Pentru asigurarea biodiversității, în pădurile și terenurile destinate împăduririi din unitatea de producție și protecție în studiu (ca de altfel, în întreg fondul forestier național) se vor avea în vedere următoarele măsuri:

- promovarea cu prioritate a regenerării naturale a arboretelor, cu prilejul aplicării tratamentelor silviculturale, prin alegerea tratamentelor cu perioade medii și lungi de regenerare, în funcție de speciile din compoziția arboretelor respective, conform criteriilor de alegere a tratamentelor din normele tehnice în vigoare;
- în cazul în care regenerarea naturală nu este posibilă din diferite cauze, regenerarea artificială se va face numai cu puieți de proveniență locală (proveniți din semințe/butași din rezervațiile sau arboretele valoroase din zonă, care și-au dovedit, prin însăși vegetația bună, rezistența la diverșii factori destabilizatori ce se manifestă), astfel asigurându-se conservarea genofondului și ecofondului local, implicit a biodiversității. De altfel, populația locală este, în cele mai multe cazuri, unitatea de bază în raport cu care se stabilește strategia de management forestier;
- conform criteriilor de constituire a subparcelelor, la constituirea subparcelelor trebuie să se acorde o atenție sporită suprafețelor pe care se găsesc arbori din aceeași specie și populație (proveniență) și de aceeași vârstă sau de vârste apropiate, precum și din aceeași clasă de producție;
- pentru conservarea ecotipurilor (climatică, edafică, biotică), este necesară includerea lor în subparcele distincte, în vederea stabilirii de țeluri de gospodărire corespunzătoare;
- prin aplicarea lucrărilor silvotehnice se impune menținerea unui amestec bogat de specii la nivelul fiecărui arboret, prin promovarea tuturor speciilor adaptate condițiilor staționale locale, potrivit tipului natural fundamental de pădure, în proporții corespunzătoare ecologic și economic, astfel păstrându-se bogăția de specii din fiecare zonă în parte, implicit caracterul natural al ecosistemelor;

- extragerea speciilor alohtone (speciile introduse artificial sau cele pioniere, regenerate natural dar necorespunzătoare tipului de pădure natural fundamental din ecosistemul respectiv), prin intervențiile silvotecnice, atunci când acestea devin invazive;
- în principiu, amenajamentul nu prevede introducerea altor specii decât a celor corespunzătoare stațional. Dacă din diverse motive (cercetări științifice, crearea de colecții de specii sau varietăți etc.) se vor introduce specii, soiuri sau varietăți noi, acest lucru se poate face numai după o evaluare a impactului asupra ecosistemului și asupra integrității genetice a speciilor locale;
- în arboretele în care este prezent subarboretul, acesta nu trebuie extras prin lucrările silvotecnice, cu excepția situațiilor în care afectează instalarea regenerării naturale în arboretele parcurse sau de parcurs cu tăieri de regenerare, sau împiedică dezvoltarea bună a arboretelor tinere. Când subarboretul afectează viitorul arboret sau arboretul din suprafața în care este instalat, se va extrage un anumit procent din suprafața ocupată, măsură ce face parte fie din lucrările de ajutorare a regenerării naturale (în cazul arboretelor incluse în planul decenal de recoltare a produselor principale), fie se face simultan cu degajările (în situația în care speciile arbustive stânjesc dezvoltarea arboretelor tinere);
- speciile arbustive vor fi protejate în culturile instalate pe terenurile degradate sau în liziere și luminișurile din cuprinsul arboretelor, astfel încât aici vânatul să găsească adăpost și hrană și să afecteze, cât mai puțin posibil, culturile tinere nou instalate;
- se vor menține și întreține terenurile pentru hrana vânatului, ca și micile poieni și luminișuri din arborete, în vederea conservării păturii erbacee, respectiv păstrarea unei suprafețe cu aspect mozaicat, diversificat;
- la executarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor, sau cu prilejul efectuării tăierilor de regenerare, se vor păstra o parte dintre arborii morți „pe picior” și/sau „la sol”, în vederea protejării unor specii de păsări care cuibăresc în acești arbori și pentru conservarea microflorei și microfaunei locale;
- în cuprinsul arboretelor, în situația în care există, se vor păstra și „arbori pentru biodiversitate”, constituiți în buchete, grupe de arbori sau porțiuni mai mari, reprezentative sub aspectul biodiversității. Aceste porțiuni se pot constitui și ca subparcele distincte, ce urmează să fie conduse până la limita longevității, urmând a fi apoi înlocuite, progresiv, cu alte porțiuni/buchete/grupe asemănătoare, cu prilejul tăierilor de regenerare. Este de dorit ca acești „arbori pentru biodiversitate” să fie cât mai dispersați pe cuprinsul unității de gospodărire. În acest scop pot fi selectați, din timp, arbori care prezintă putregai, scorburi, arbori cu lemn aflat într-un stadiu avansat de descompunere, dar nu în arborete afectate de factori destabilizatori (atacuri de insecte, uscări, vătămări produse de vânt, de zăpadă sau de vânat, răniri prin aplicarea lucrărilor silvotecnice etc.) sau vulnerabile din acest punct de vedere;
- se va avea în vedere menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor, oricăror luciuri mici de apă, zonelor mlăștinoase, smârcurilor, zonelor ripariene. La executarea lucrărilor silvice să se procedeze de așa natură încât să se evite fluctuații excesive al nivelului apelor, degradării digurilor naturale și, bineînțeles, poluarea apelor. Eventualele izvoare de apă deranjate prin lucrări trebuie refăcute cât mai rapid;
- prin aplicarea măsurilor silviculturale prevăzute în amenajament se va urmări echilibrarea structurii pe clase de vârstă a arboretelor, în vederea asigurării conservării/diversificării biodiversității, cunoscut fiind că fiecărei clase de vârstă îi corespunde un anumit nivel de biodiversitate;

- arboretele se vor conduce la vârste mari, potrivit exploatabilității tehnice sau de protecție, care să favorizeze adoptarea de cicluri de producție lungi, astfel creându-se premisele sporirii/diversificării biodiversității, știut fiind că existența arboretelor exploatabile, cu vârste înaintate, denotă un nivel ridicat al biodiversității;
- prin măsurile prevăzute de amenajament (dar și în timpul executării lucrărilor silvotehnice), se va urmări și protejarea habitatelor marginale/fragile (liziere, zone umede, păduri ripariene, grohotișuri, stâncării etc.), în vederea menținerii condițiilor specifice ce au condus la biodiversitatea ce trebuie protejată, specifică fiecărei zone în parte;
- ori de câte ori într-un arboret se identifică unul sau mai multe elemente remarcabile care pot să facă obiect de conservare, suprafața în care se află va fi individualizată prin constituirea unei subparcele aparte, urmând a se aplica un regim de gospodărire favorabil protejării elementului/elementelor respectiv(e) și habitatului zonal.

9.1.2. Măsuri specifice favorabile biodiversității

Aceste măsuri sunt cele menite să asigure conservarea și/sau protecția valorilor de biodiversitate (obiectivelor de conservare) pentru care pădurilor și terenurilor de împădurit respective li s-au atribuit funcții prioritare de protecție (*subgrupa 1.5 – păduri de interes științific și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier*).

Amenajamentele silvice dispun de mijloace de identificare, de descriere și de inventariere a biodiversității, la diferite niveluri ale acestora, elemente ale biodiversității fiind cuprinse atât în amenajamente, cât și în descrierea parcelară.

Peste o parte din fondul forestier al U.P. IX Zăvoaiele Siretului se suprapun, conform Rețelei ecologice europene Natura 2000, *situl de importanță comunitară ROSCI0184 Pădurea Zamostea – Lunca* și *aria specială de conservare ROSAC0391 Siretul Mijlociu – Bucecea*. Se face mențiunea că între cele două arii naturale protejate nu există suprapunere.

Arboretele sunt gospodărite conform tipului funcțional în care sunt încadrate, în continuare fiind prezentate câteva informații legate de gospodărirea arboretelor care fac parte din ariile Natura 2000.

Suprafețele ocupate de ariile naturale protejate

Tabelul 9.1.2.1.

Categorii de folosință forestieră	Suprafață [ha]	Suprafața inclusă în aria protejată...	
		ROSCI0184	ROSAC0391
Păduri (inclusiv clase de regenerare)	126,77	60,42	25,36
Terenuri afectate gospodăririi silvice	5,26	-	-
Terenuri neproductive	41,07	30,83	3,32
Ocupații și litigii	-	-	-
T o t a l	173,10	91,25	28,68

Acestor arborete li s-au atribuit funcții de protecție restrictive, de unde se poate deduce importanța dată de amenajamente rolurilor de protecție ale pădurii, recunoașterea și certificarea dată de aceste lucrări (amenajamentele) funcțiilor de protecție ale pădurii, printre care se numără și protejarea mediilor de viață forestiere și a speciilor ce populează aceste medii.

Ariile protejate din rețeaua europeană Natura 2000 fiind singurele care se suprapun peste fondul forestier al U.P IX Zăvoaiele Siretului, în continuare se prezintă câteva informații cu caracter general referitoare la acestea.

9.1.3. Măsuri în favoarea conservării biodiversității din siturile Natura 2000

Baza legislativă pentru înființarea rețelei Natura 2000 o constituie Directivele 79/409/EC („Directiva Păsări”) și 92/43/EEC („Directiva Habitate”).

Conform Directivei Habitate, scopul rețelei Natura 2000 este de a stabili un „statut de conservare favorabil” pentru habitatele și speciile considerate a fi de interes comunitar. Conceptul de „statut de conservare favorabil” este definit în articolul 1 al directivei habitate în funcție de dinamica populațiilor de specii, tendințe în răspândirea speciilor și habitatelor și de restul zonei de habitate.

Cele șase criterii pan-europene ce oferă baza de monitorizare a gospodăririi durabile a pădurilor sunt:

- C1 : menținerea și lărgirea adecvată a resurselor forestiere;
- C2 : menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure;
- C3 : menținerea și încurajarea funcțiilor productive ale pădurii (produse lemnoase și nelemnoase/accesorii);
- C4 : menținerea, conservarea și extinderea diversității biologice în ecosistemele de pădure;
- C5 : menținerea și extinderea funcțiilor de protecție prin gospodărirea pădurii (mai ales protecția solului și apei);
- C6 : menținerea celorlalte funcții și situații socio-economice existente.

În cele ce urmează, se prezintă o selecție, atât din ***recomandările pentru planificarea gospodăririi pădurii***, cât și din cele ***pentru practicile de gospodărire a pădurilor, bazate pe conservarea naturii, ca obiectiv prioritar în gospodărirea siturilor Natura 2000***.

Menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure

- Practicile de gospodărire a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil și cât de mult permite economia pentru a întări sănătatea și vitalitatea pădurilor. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factori de mediu adversi și duce la întărirea mecanismelor naturale de reglare.
- Se vor utiliza practici de gospodărire a pădurilor corespunzătoare, ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minimum degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea nereglementară a deșeurilor trebuie strict interzise.
- Utilizarea pesticidelor și erbicidelor trebuie redusă la minimum prin studierea alternativelor silvice potrivite și a altor măsuri biologice.

Menținerea și încurajarea funcțiilor productive ale pădurii (produse lemnoase și nelemnoase/accesorii)

- Operațiunile de regenerare, îngrijire și recoltare trebuie executate la timp și în așa fel încât să nu scadă capacitatea productivă a sitului, de exemplu prin evitarea degradării arboretului și arborilor rămași, ca și a solului și prin utilizarea sistemelor corespunzătoare produselor, atât lemnoase cât și nelemnoase.
- Recoltarea produselor, atât lemnoase cât și nelemnoase, nu trebuie să depășească un nivel durabil pe termen lung, iar produsele recoltate trebuie utilizate în mod optim, urmărindu-se rata de reciclare a nutrienților.

- Se va proiecta, realiza și menține o infrastructură adecvată (drumuri, căi de scos-apropiat sau poduri) pentru a asigura circulația eficientă a bunurilor și serviciilor și în același timp a asigura reducerea la minimum a impactului negativ asupra mediului.

Menținerea, conservarea și extinderea diversității biologice în ecosistemele de pădure

- Planificarea gospodăririi pădurilor trebuie să urmărească menținerea, conservarea și sporirea biodiversității ecosistemice, specifice și genetice, ca și menținerea diversității peisajului.
- Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice in situ periclitare sau protejate.
- Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului.
- Pentru împăduriri și reîmpăduriri vor fi preferate specii indigene și proveniențe locale bine adaptate la condițiile sitului. Pentru a suplimenta soiurile locale se vor introduce specii, soiuri și varietăți numai după ce s-a făcut evaluarea impactului lor asupra ecosistemului și asupra integrității genetice a speciilor indigene și a proveniențelor locale și s-a constatat că impactul negativ poate fi evitat sau diminuat.
- Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unde este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului.
- Practicile gospodăririi tradiționale care au creat ecosisteme valoroase, cum sunt crângurile în siturile corespunzătoare, trebuie sprijinite, atunci când există posibilitatea economică.
- Infrastructura trebuie proiectată și construită așa încât afectarea ecosistemelor să fie minimă, mai ales în cazul ecosistemelor și rezervelor genetice rare, sensibile sau reprezentative, și acordându-se atenție speciilor amenințate sau altor specii cheie - în mod special modelelor lor de migrare.
- Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arborii scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității, luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare.
- Biotopurile cheie ale pădurii ca de exemplu surse de apă, zone umede, trebuie protejate și, dacă este cazul, refăcute în cazul în care au fost degradate de practicile forestiere

Menținerea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție (protecția solului și apei mai ales) prin gospodărirea pădurii

- Suprafețele recunoscute ca îndeplinind funcții specifice de protecție pentru societate trebuie înregistrate și cartate precum și incluse în planurile de management al pădurii.
- Se va acorda o atenție sporită operațiunilor silvice desfășurate pe soluri sensibile/instabile sau zone predispușe la eroziune ca și celor efectuate în zone în care se poate provoca o eroziune excesivă a solului în cursurile de apă. În aceste zone se va evita utilizarea tehnicilor necorespunzătoare, ca arături la adâncime, și utilizarea utilajelor necorespunzătoare. Se vor lua măsuri speciale pentru reducerea presiunii populației animale în păduri.
- Se va acorda o atenție deosebită practicilor forestiere din zonele forestiere cu funcție de protejare a apei, pentru evitarea efectelor adverse asupra calității și cantității surselor de apă. Se va evita de asemenea utilizarea necorespunzătoare a chimicalelor sau a altor substanțe dăunătoare ori a practicilor silviculturale neadecvate ce pot influența negativ calitatea apei.

Menținerea celorlalte funcții și situații socio-economice

- Planurile de management forestier trebuie să urmărească respectarea multiplelor funcții ale pădurii în raport cu societatea, să aibă în vedere rolul exploatarei pădurii în dezvoltarea rurală și mai ales să analizeze noile posibilități de creare a locurilor de muncă în raport cu funcțiile socio-economice ale pădurilor.
- Drepturile de proprietate și deținere a terenurilor trebuie bine clarificate, documentate și stabilite pentru suprafețele forestiere relevante. În egală măsură drepturile legale, cutumiare și tradiționale asupra terenului împădurit trebuie clarificate, recunoscute și respectate.
- Siturile recunoscute ca având o semnificație istorică, culturală sau spirituală vor fi protejate și administrate într-un mod corespunzător semnificației sitului.
- Este recomandabil ca practicile de gospodărire a pădurii să folosească din plin experiența și cunoștințele locale despre pădure, furnizate de comunitățile locale, deținătorii de păduri, ONG-uri și localnici.

9.2. Arii naturale protejate care se suprapun peste fondul forestier al U.P. IX Zăvoaiele Siretului

9.2.1. Situl de importanță comunitară ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca

9.2.1.1. Localizarea generală și în cadrul U.P. IX Zăvoaiele Siretului a sitului de importanță comunitară ROSCI0184

Situl **ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca** a fost constituit prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/13.12.2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat și completat de Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2387/29.09.2011.

Situl, în suprafață totală de 320,40 ha, este situat în regiunile administrative județul Botoșani (localitățile Căndești și Vârful Câmpului) și județul Suceava (localitățile Zamostea, Grămești, Zvoriștea).

Coordonatele sitului: longitudine 26.0166000 și latitudine 47.0110305.

Situl face parte din regiunea administrativă NORD-EST cu nomenclatura NUTS RO21.

Din suprafața totală a sitului de 320,40 ha, pe teritoriul U.P. IX Zăvoaiele Siretului situl se suprapune pe o suprafață de fond forestier de 91,25 ha (28% din suprafața sitului), distribuită pe categorii de folosință astfel: pădure – 60,42 ha și terenuri neproductive – 30,83 ha.

Peste o parte din situl de importanță comunitară **ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca** se suprapune rezervația naturală **RONPA0744 Pădurea Zamostea – Lunca**, având codul 2.727, constituită conform Legii nr. 5 din 6 martie 2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate. Această suprapunere se realizează în afara teritoriului U.P. IX Zăvoaiele Siretului.

Habitatele și speciile prezente în sit, precum și evaluarea acestora conform formularului standard Natura 2000 din 11.09.2024, sunt prezentate în continuare.

Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Tabelul 9.2.1.1.1.

Tipuri de habitate						Evaluare			
Cod	PF	NP	Acoperire (ha)	Peșteri (nr.)	Calitate date	AIBICID	AIBIC		
						Reprezentativitate	Suprafață relativă	Status conservare	Evaluare globală
91F0			32.0400		Bună	B	C	B	B
91Y0			224.2800		Bună	B	C	B	B

Reprezentativitate: A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D – nesemnificativă. Suprafața relativă: A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$. Starea de conservare: A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

Habitatele forestiere Natura 2000 identificate în zona pădurilor din cadrul U.P. IX Zăvoaiele Siretului (porțiunea de suprapunere cu ROSCI0184) sunt prezentate în tabelul următor:

Evidența habitatelor forestiere

Tabelul 9.2.1.1.2.

Tip habitat Natura 2000	Tip habitat românesc	Tip de pădure	Total [ha]
91Y0 Dacian oak-hornbeam forests	R4147 - Păduri danubiene mixte de stejar pedunculat (<i>Quercus robur</i>) și tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>) cu <i>Scutellaria altissima</i>	632.4 Stejăreto - șleau de luncă de productivitate mijlocie (m)	5,56

După cum reiese din tabelul precedent, doar într-o singură unitate amenajistică din porțiunea de suprapunere a sitului ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca peste fondul forestier din U.P. IX Zăvoaiele Siretului se regăsește un tip de habitat ocrotit în cadrul sitului: este vorba despre u.a. 42D, în suprafață de 5,56 ha.

Descrierea habitatelor de interes comunitar

91Y0 Dacian oak-hornbeam forests (Păduri dacice de stejar și carpen)

R4147 Păduri danubiene mixte de stejar pedunculat (*Quercus robur*) și tei argintiu (*Tilia tomentosa*) cu *Scutellaria altissima*. Fitocenoză edificată de specii europene și balcanice. Stratul arborilor, compus, în etajul superior, din stejar pedunculat (*Quercus robur*) sau/și cer (*Quercus cerris*) și frasin de luncă sau frasin comun (*Fraxinus angustifolia*, *F. excelsior*), în etajul mijlociu din tei (*Tilia tomentosa*, *T. cordata*, *T. platyphyllos*), ulm (*Ulmus minor*), paltin de câmp (*Acer platanoides*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), iar în etajul inferior din carpen (*Carpinus betulus*), jugastru (*Acer campestre*), arțar tătarăsc (*Acer tataricum*), măr și păr pădureț (*Malus sylvestris*, *Pyrus pyraeaster*); arboret cu acoperire mare (80–100%) și arbori de stejar de 25–33 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, compus din *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *C. pentagyna*, *Evonymus europaeus*, *E. verucosus*, *Corylus avellana*, *Staphylea pinnata*, *Viburnum lantana*, *Ligustrum vulgare*. Stratul ierburilor și subarbuștilor este bogat în specii ale florei de mull cu elemente sudice.

Pe lângă habitatele de interes conservativ din acest sit Natura 2000, formularul standard al sitului menționează și alte specii importante de floră și faună, acestea fiind prezentate în continuare, împreună cu evaluarea sitului în ceea ce le privește.

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Tabelul 9.2.1.1.3.

Specie				Populație						Evaluarea sitului				
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Mărime		Unit.	Categ.	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.	măsură	CIRIVIP		Pop.	Conserv.	Izolare	Global
M	1324	Myotis myotis ()			P	6	10	i	C		C	B	C	B
F	1130	Aspius aspius (Aun)			P				C		C	C	C	C
F	1145	Misgurnus fossilis (Chiscar, Tipar)			P				P		C	A	C	A
F	5197	Sabanejewia balcanica (Câra)			P				P	DD	C	C	C	C
I	1083	Lucanus cervus (Rădașcă)			P				P		C	B	C	B
I	6908	Morimus asper funereus ()			P				P	DD	C	B	C	B
P	1902	Cypripedium calceolus			P	20	30	i	R		C	B	C	B
R	1220	Emys orbicularis			P	8	12	i	P		C	A	C	A

Grup: A =Amphibians, B = Birds, F = Fish, Fu = Fungi, I = Invertebrates, L = Lichens, M = Mammals, P = Plants, R = Reptiles. Populație tip: P = permanent; R = reproducing; C = concentration; W = wintering; for plant and non-migratory species use permanent. Populație unit. măsură: i = indivizi, p = perechi. Populație categ.: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Populație calitate date: G = Good (bune); M = Moderate (moderate); P = Poor (aproximative); DD = data deficient (deficitară). Evaluare (populație): A - 100 ≥ p > 15%, B - 15 ≥ p > 2%, C - 2 ≥ p > 0%, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Alte specii importante de floră și faună din situl ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca

Tabelul 9.2.1.1.4.

Specie					Populație				Motivație						
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Mărime		Unit. măsură	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii				
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D	
M	2644	Capreolus capreolus (Căprior)						P					X		
M	2645	Cervus elaphus (Cerb-nobil)						C					X		
A	1263	Lacerta viridis						P	X				X		
A	2469	Natrix natrix						C					X		
I	1026	Helix pomatia (Melci)						P		X			X		
I	1053	Zerynthia polyxena						C	X				X		
P		Euonymus nanus						V						X	
P		Fritillaria meleagris						P						X	
P	1866	Galanthus nivalis						P		X			X		
P		Leucojum vernum						R						X	

Group: A = Amphibians, B = Birds, F = Fish, Fu = Fungi, I = Invertebrates, L = Lichens, M = Mammals, P = Plants, R = Reptiles. CODE: for Birds, Annex IV and V species the code as provided in the reference portal should be used in addition to the scientific name. S: in case that the data on species are sensitive and therefore have to be blocked for any public access enter: yes. NP: in case that a species is no longer present in the site enter: x (optional). Populație unit. măsură: i = indivizi, p = perechi. Populație categ.: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Motivation categories: IV, V: Annex Species (Habitats Directive), A: National Red List data; B: Endemics; C: International Conventions; D: other reasons.

Calitate și importanță. Situl ROSCI0184 reprezintă un vechi fragment din pădurile de luncă de altădată, fiind constituit dintr-o formațiune forestieră de luncă foarte bogată în taxoni și care este reprezentativă pentru caracterul ei de sistem relictar.

Rezervația este un stejăret de luncă cu stratul freatic la suprafață, la care se adaugă în anii cu precipitații inundațiile râului Siret. Arboretele sunt formate în principal din stejar bătrân (120 ani) în asociație cu frasin, plop tremurător, paltin de câmp, carpen, jugastru. Dintre speciile arbustive se remarcă alunul, sângerul, păducelul, salba moale și salba pitică.

Amenințări, presiuni sau activități cu impact asupra sitului

Tabelul 9.2.1.1.5.

Impacte negative					Impacte pozitive				
Intens.	Cod	Amenințări și presiuni	Poluare (Cod)	În sit/ în afară	Intens.	Cod	Activități, management	Poluare (Cod)	În sit/ în afară
H	J02	Schimbări provocate de oameni în sistemele hidraulice (zone umede și mediul marin)	N	O	H	K02	Evoluție biocenotică, succesiune	N	I
					H	L08	Inundații (proces naturale)	N	I

Intensitate: H – high (ridicată), M – medium (medie), L – low (scăzută)

În prezent nu există un plan de management al sitului.

Lucrările silvice propuse prin amenajament, în următorii 10 ani, în pădurile din aria naturală protejată, sunt prezentate în tabelul următor:

Evidența lucrărilor propuse în arboretele peste care se suprapune situl Natura 2000 – ROSCI0184 Pădurea Zamostea-Lunca

Tabelul 9.2.1.1.5.

Nr. crt.	Lucrări propuse (denumire)	u.a.	Suprafață [ha]
1	Curățiri	42G	2,02
2	Rărituri	42B, D	9,71
3	Tăieri de igienă	42A, E, F, I-L	46,05
4	Tăieri de regenerare (crâng)	42C	2,64
5	Fără lucrări (terenuri neproductive)	41NN, 42NN	30,83
TOTAL		-	91,25

9.2.2. Aria specială de conservare ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea

***9.2.2.1. Localizarea generală și în cadrul U.P. IX Zăvoaiele Siretului
a ariei speciale de conservare ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea***

Prin O.M. 2.387/29.09.2011 pentru modificarea *Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.964/2007* privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România a fost constituit situl **ROSCI0391 Siretul Mijlociu-Bucecea**. Ulterior, prin H.G. nr. 685 din 25 mai 2022, se instituie regimul de arie naturală protejată și se declară arii speciale de conservare o parte dintre siturile de importanță comunitară, printre care și **ROSCI0391 Siretul Mijlociu-Bucecea**, care devine astfel **ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea**.

Situl, în suprafață totală de 586,70 ha, este situat în regiunile administrative județul Botoșani și județul Suceava.

Coordonatele sitului: longitudine 26.0069111 și latitudine 47.0114888.

Situl face parte din regiunea administrativă NORD-EST cu nomenclatura NUTS RO21.

Din suprafața totală a sitului de 586,70 ha, pe teritoriul U.P. IX Zavoaiile Siretului situl se suprapune peste o suprafață de fond forestier de 28,68 ha (5% din suprafața sitului), distribuită pe categorii de folosință astfel: pădure – 21,99 ha, clasa de regenerare – 3,37 ha și terenuri neproductive – xx ha.

ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea nu are porțiuni de suprapunere cu alte arii naturale protejate.

Habitatele și speciile prezente în sit, precum și evaluarea acestora conform formularului standard Natura 2000 din 11.09.2024, sunt prezentate în continuare.

Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Tabelul 9.2.2.1.1.

Tipuri de habitate						Evaluare			
Cod	PF	NP	Acoperire (ha)	Peșteri (nr.)	Calitate date	AIBICID	AIBIC		
						Reprezentativitate	Suprafață relativă	Status conservare	Evaluare globală
6430			5.5000		Bună	B	C	B	B

Reprezentativitate: A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D – nesemnificativă. Suprafața relativă: A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$. Starea de conservare: A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

Habitatul Natura 2000 având codul 6430 (Hydrophilous tall herb fringe communities of plain and of the montane to alpine levels - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin) este răspândit, conform planului de management, pe suprafețe reduse, puțin influențate antropic: maluri de râu rămase neafectate de lucrări hidrotehnice, pietriș rezultat din procesele de depunere, terenuri nefolosite pentru pășunat cu vegetație de ierburi și tufărișuri. Deci, prezența acestui habitat în cuprinsul arboretelor din U.P. IX este exclusă, existând o posibilitate mică să fie întâlnit în terenurile afectate sau neproductive din cuprinsul U.P.; facem mențiunea că în aceste terenuri amenajamentul silvic nu propune efectuarea de lucrări.

Pe lângă habitatele de interes conservativ din acest sit Natura 2000, formularul standard al sitului menționează și alte specii importante de floră și faună, acestea fiind prezentate în continuare, împreună cu evaluarea sitului în ceea ce le privește.

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Tabelul 9.2.2.1.2.

Specie				Populație					Evaluarea sitului					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Mărime		Unit.	Categ.	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.	măsură	CIRIVIP			Pop.	Conserv.	Izolare
M	1355	Lutra lutra			P					G	C	B	C	B
F	1130	Aspius aspius (Aun)			P	100	500	i	P	G	C	C	C	C
F	5266	Barbus petenyi ()			P				P	DD	C	C	C	C
F	6963	Cobitis taenia Complex ()			P	1000	5000	i	P	G	C	C	C	C
F	6143	Romanogobio kesslerii ()			P	5000	10000	i	P	G	C	C	C	C
F	5329	Romanogobio vladykovi ()			P				P	DD	C	B	C	B
F	5197	Sabanejewia balcanica (Căra)			P	1000	5000	i	P	G	C	C	C	C
I	1032	Unio crassus			P				P		C	B	C	B

Grup: A =Amphibians, B = Birds, F = Fish, Fu = Fungi, I = Invertebrates, L = Lichens, M = Mammals, P = Plants, R = Reptiles. Populație tip: P = permanent; R = reproducing; C = concentration; W = wintering; for plant and non-migratory species use permanent. Populație unit. măsură: i = indivizi, p = perechi. Populație categ.: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Populație calitate date: G = Good (bune); M = Moderate (moderate); P = Poor (aproximative); DD = data deficient (deficitară). Evaluare (populație): A - 100 ≥ p > 15%, B - 15 ≥ p > 2%, C - 2 ≥ p > 0%, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Alte caracteristici ale sitului. Situl este amplasat în zona sud-estică a Podișului Sucevei, în sectorul șei Bucecea-Vorona cu altitudini cuprinse între 250 și 150 metri. Caracteristic acestei regiuni este relieful de dealuri joase sau câmpii deluroase, dezvoltate pe depozite monoclinale (ușor înclinate spre sud-est), cu pante slabe, cu văi foarte largi, cu interfluvii ca niște platouri și cu energie de relief redusă, în medie 30-40 metri.

Clima este temperat – continentală, influențată puternic de masele de aer din estul continentului, fapt ce determină ca temperatura medie anuală să fie mai redusă decât în restul țării (8-9⁰ C), cu precipitații variabile, cu ierni sărace în zăpadă, cu veri ce au regim scăzut de umezeală, cu vânturi predominante din nord - vest și sud – vest. Vecinătatea cu marea câmpie Euro-Asiatică influențează regimul temperaturii aerului și al precipitațiilor spre valori caracteristice climatului continental-excesiv.

Specia *Unio crassus* a fost găsită în bălțile situate mai jos de barajul lacului de acumulare Bucecea de pe Siret, în preajma localității cu același nume.

Calitate și importanță. ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea prezintă importanță pentru prezența speciilor *Unio crassus* și *Rhodeus sericeus amarus*.

Amenințări, presiuni sau activități cu impact asupra sitului

Tabelul 9.2.2.1.3.

Impacte negative					Impacte pozitive				
Intens.	Cod	Amenințări și presiuni	Poluare (Cod)	În sit/ în afară	Intens.	Cod	Activități, management	Poluare (Cod)	În sit/ în afară
H	E01	Zone urbanizate, habitare umană (locuințe umane)	N	O					
H	J 02.05	Modificarea funcțiilor hidrografice, generalități	N	I	-	-	-	-	-
H	J 02.12	Stăvilare, diguri, plaje artificiale, generalități	N	I					

Intensitate: H – high (ridicată), M – medium (medie), L – low (scăzută)

În prezent, pentru **ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea** există și se aplică „**Planul de management al sitului ROSCI0391 Siretul Mijlociu - Bucecea**”, din 29.06.2016, de prevederile căruia s-a ținut cont la elaborarea amenajamentului U.P. IX Zăvoaiele Siretului.

Lucrările silvice propuse prin amenajament, în următorii 10 ani, în pădurile din aria naturală protejată, sunt prezentate în tabelul următor:

**Evidența lucrărilor propuse în arboretele peste care se suprapune situl Natura 2000 –
ROSAC0391 Siretul Mijlociu-Bucecea**

Tabelul 9.2.2.1.4.

Nr. crt.	Lucrări propuse (denumire)	u.a.	Suprafață [ha]
1	Curățiri	-	-
2	Rărituri	-	-
3	Tăieri de igienă	20, 23B, 24A, 25, 26A, 26B, 53, 58B	13,54
4	Tăieri de regenerare (crâng)	19, 23A, 59	8,45
5	Împăduriri	21, 58A	3,37
6	Fără lucrări (terenuri neproductive)	22NN	3,32
TOTAL		-	28,68

Se observă din tabelele precedente (*tab. 9.2.1.1.5., tab. 9.2.2.1.4.*) că, în habitatele Natura2000, în porțiunile de suprapunere cu U.P. IX Zăvoaiele Siretului, au fost propuse a se executa în deceniul următor doar tăieri de regenerare în crâng, tăieri de igienă și lucrări de îngrijire (curățiri și rărituri), lucrări silvice cu impact cât mai redus asupra arboretelor și mediului de viață forestier.

Impactul potențial asupra stării de conservare a habitatelor de interes comunitar din zona sitului a lucrărilor propuse este prezentat în tabelul următor:

Estimarea impactului lucrărilor propuse asupra habitatelor Natura 2000

Tabelul 9.2.1.1.6.

Lucrarea silvică propusă	Natura impactului		Observații
	Habitate	Specii	
Curățiri	Pozitiv	Pozitiv până la slab negativ	Impactul negativ de slabă intensitate, pe durată scurtă de timp, se poate resimți pentru toate speciile ocrotite (mamifere, păsări, amfibieni, plante) cu ocazia deschiderii căilor de acces în arboret și a extragerii și colectării materialului lemnos. Pentru amfibieni și reptile executarea unor drumuri de pământ, pentru colectare poate aduce impact pozitiv (se crează mediu specific-bălți). Pe termen lung, impactul este pozitiv atât pentru specii cât și pentru habitate, prin crearea unui mediu de viață specific tipului natural fundamental de pădure, neuniform, sănătos și cu rezistență crescută la acțiunile factorilor destabilizatori.
Rărituri	Pozitiv	Pozitiv până la slab negativ	

Lucrarea silvică propusă	Natura impactului		Observații
	Habitate	Specii	
Tăieri de igienă	Pozitiv / nul	Pozitiv până la slab negativ	Impactul negativ de slabă intensitate, pe durată scurtă de timp, se poate resimți pentru toate speciile ocrotite (mamifere, păsări, amfibieni, plante) cu ocazia deschiderii căilor de acces în arboret și a extragerii și colectării materialului lemnos. Pentru amfibieni și reptile executarea unor drumuri de pământ, pentru colectare poate aduce impact pozitiv (se crează mediu specific-bălți. Pe termen lung, impactul este pozitiv atât pentru specii cât și pentru habitate, prin menținerea stării de sănătate a arboretelor, împiedicarea apariției și dezvoltării focarelor de boli și agenți fitopatogeni ș.a. Se impune necesitatea conservării unui număr de arbori bătrâni sau în descompunere, a celor cu scorburi și a unei cantități de lemn mort.
Tăieri în crâng	Slab negativ pe termen scurt, pozitiv pe termen lung	Slab negativ pe termen scurt, pozitiv pe termen lung	Impactul negativ de slabă intensitate, pe durată scurtă de timp, se poate resimți pentru toate speciile ocrotite (mamifere, păsări, amfibieni, plante) cu ocazia deschiderii căilor de acces în arboret și a extragerii și colectării materialului lemnos; pe termen scurt-mediu se poate resimți un impact pozitiv prin crearea de nișe noi și diversitate mare în arboret (suprafețe deschise, cu posibilități de hrănire pentru animale, zbor și împerechere pentru insecte, desigur care oferă adăpost etc.). Pentru amfibieni și reptile executarea unor drumuri de pământ, pentru colectare poate aduce impact pozitiv (se crează mediu specific-bălți). Pe termen lung, impactul este pozitiv atât pentru specii cât și pentru habitate, prin realizarea unor arborete specifice tipurilor natural fundamentale de pădure, relativ neuniforme, cu aspect mozaicat, care se conduc la vârste înaintate și asigură mediul de viață forestier necesar speciilor ocrotite. Se recomandă menținerea cu ocazia ultimei tăieri a unor pâlcuri de 3-5 arbori bătrâni (în medie un pâlc/ha) și a unei cantități de lemn mort pe picior sau căzut la sol.
Împăduriri, completări, ajutorarea regenerării naturale, îngrijirea culturilor	Pozitiv / nul	Nul / slab negativ	Un posibil impact negativ de foarte slabă intensitate se poate resimți, pe o foarte scurtă perioadă de timp, la nivelul stratului ierbaceu.

Se constată că nu se execută lucrări cu impact puternic negativ în cadrul U.P. IX Zăvoaiele Siretului. Lucrări cu impact slab-mediu negativ pe termen scurt sunt tăierile în crâng, însă efectul pe termen lung este pozitiv. Întrucât ele se bazează pe obținerea regenerării naturale în procent cât mai mare posibil, impactul se va resimți pe o perioadă foarte scurtă, revenirea la normalitate realizându-se în 1-5 ani, în funcție de mersul regenerării speciilor din zonă. Toate aceste lucrări de regenerare sunt dintre cele mai intensive, cu intervenții cât mai reduse și îndreptate în sensul obținerii regenerării naturale a arboretelor îmbătrânite din drajonii și lăstarii arboretului matern și menținerii neschimbate a tipurilor naturale de pădure (sau revenirea la acestea, în cazul arboretelor derivate sau a celor din specii alohtone).

Menținerea statului de conservare favorabilă la nivelul speciilor este indisolubil legată de existența unei stări favorabile de conservare a habitatelor. Prin urmare, păstrând habitatul speciilor într-o stare propice, se poate afirma cu certitudine că parametrii de stare ai acestora se vor menține nemodificați.

În arboretele care sunt cuprinse în amenajamentul silvic, se vor respecta următoarele măsuri de reducere a impactului lucrărilor silvice asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar:

A. Măsuri pentru reducerea presiunii exercitate de factori destabilizatori:

- promovarea regenerării naturale ;
- executarea la timp și în mod regulat a lucrărilor de igienizare a arboretelor, prin extragerea exemplarelor doborâte, rupte și a celor uscate;
- efectuarea regulată a lucrărilor de protecția pădurilor;
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire, în special a curățirilor în arboretele tinere, cu scopul de a mări rezistența arboretelor împotriva factorilor destabilizatori;
- revenirea, chiar după perioade mai îndelungate (în cazul salcâmetelor), la tipurile natural fundamentale de pădure;
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și de conducere, iar în arboretele în care nu s-a intervenit de mult timp, intervențiile vor avea intensitate mai redusă, dar vor fi mai frecvente;
- evitarea la maximum a rănirii arborilor nemarcați, cu ocazia lucrărilor de exploatare a masei lemnoase;
- stoparea totală a tăierilor în delict;
- interzicerea pășunatului în pădure și reducerea la minim și numai în zone bine determinate, vizibil delimitate și numai în cazuri extreme, a trecerii animalelor prin pădure;
- executarea la timp a măsurilor de identificare și prognoză a principalelor insecte dăunătoare și a agenților fitopatogeni, combaterea lor promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate și executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare pentru prevenirea înmulțirii lor în masă și a proliferării agenților fitopatogeni;
- evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târâre, evitarea menținerii fără vegetație forestieră pentru o perioadă îndelungată a suprafețelor dezgolite etc..

B. Măsuri de reducere a impactului asupra speciilor ocrotite în siturile Natura 2000

În vederea asigurării unei stări de conservare favorabilă speciilor, gospodărirea pădurilor în cauză trebuie:

- să asigure trofic și reproductiv existența populațiilor viabile;
- să protejeze adăpostul și locurile de concentrare temporară ale acestora;
- să asigure, acolo unde este nevoie, coridoare necesare conexiunii habitatelor fragmentate.

Realizarea acestor deziderate – care implică condiții favorabile de hrănire, reproducere, protecție etc. – este condiționată de adoptarea unor măsuri de atenuare a impactului intervențiilor silviculturale asupra speciilor de interes comunitar. O parte din aceste măsuri, vizând ansamblul inseparabil al comunităților vegetale și animale (fitocenoza și zoocenoza), a fost deja expusă anterior, în secțiunea măsurilor aferente habitatelor. În cele ce urmează, măsurile amintite sunt completate cu măsuri specifice speciilor prezente, cel puțin prezumtiv, în fondul forestier în studiu.

1. Specii de mamifere

Mamiferele evită prezența omului în apropierea lor și sunt deranjate de activitățile umane, precum exploatarea lemnului și recoltarea fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile. Cu scopul de a preîntâmpina producerea de modificări importante în starea de conservare a populațiilor acestor specii, se va evita:

- exploatarea masei lemnoase pe suprafețe întinse;
- exploatarea lemnului în zonele cu vizuini și adăposturi în perioadele de reproducție și hibernare;
- fragmentarea habitatelor.

De asemenea, se vor lua măsuri stricte de:

- combatere a braconajului;
- controlul unor dăunători, cum ar fi câinii și pisicile hoinare, controlul numeric al efectivelor de vulpi;
- reglementarea numărului de câini ciobănești. Portul juzeului de către câinii ciobănești este obligatoriu;
- evitarea pășunatului în lizierele de păduri;
- interzicerea activităților de tip off-road în suprafața sit-urilor.

O atenție deosebită se va acorda speciilor de lilieci, care se hrănesc deasupra pădurii, la liziere de pădure și margini înierbate de terenuri agricole, fiind în general specii vulnerabile, prin protejarea arborilor cu scorburi, unde speciile cuibăresc vara. Ca și habitat, fondul forestier al U.P. IX Zăvoaiele Siretului, este specific speciilor de lilieci, care preferă masivele păduroase umede de amestec de foioase.

Ca și măsuri de conservare, în cazul speciilor de lilieci, amenajamentul prevede păstrarea în arborete (în special în cele cu vârste mari) a 2-3 arbori uscați/ha, în picioare sau căzuți la sol, pentru menținerea biodiversității și pentru a oferi locuri de cuibărit (adăpost) pentru lilieci.

2. Specii de amfibieni

Complexul de zone umede permanente reprezentate de malul râurilor, microdepresiuni, pâraie, bălți și băltoace cu apă stagnantă, întreținute de apa pluvială, inundații și rețeaua freatică, permite supraviețuirea speciilor a numeroase specii de amfibieni și reptile.

Pentru a menține starea de conservare a acestor specii, sunt necesare măsuri pentru prevenirea și combaterea următoarelor fenomene:

- degradarea zonelor umede, a malurilor cursurilor de apă, desecarea sau acoperirea ochiurilor de apă;
- depozitarea rumegușului și a resturilor de exploatare în zonele cu apă;
- obturarea podurilor / podețelor cu material levigat sau resturi de exploatare;
- bararea cursurilor de apă;
- eroziunea malurilor și a fragmentării habitatelor (acvatice și terestre);
- aplicarea de tratamente de combatere a dăunătorilor cu mijloace chimice, toxice.

3. Specii de plante

Dintre măsurile specifice de conservare menționăm:

- controlarea pășunatului, evitarea pășunatului excesiv;
- protejarea zonelor în care speciile vizate au condiții propice de dezvoltare;
- regulă generală este informarea, conștientizarea, educarea persoanelor care intră în contact cu ariile naturale protejate prin panouri informative, materiale elaborate de custodele sitului etc., cu speciile pentru care au fost constituite aceste arii naturale protejate.

4. Specii de nevertebrate

Pentru protejarea speciilor de nevertebrate se recomandă:

- monitorizarea lor;
- măsuri de conservare pentru habitatele umede și, mai ales, pentru speciile care constituie plante-gazdă pentru larve;
- diminuarea, cel puțin, a utilizării insecticidelor (combaterea chimică a dăunătorilor) și interzicerea colectării speciilor de către colecționari.

Pentru respectarea prevederilor **Ghidului – Natura 2000 și pădurile**, ghid de interpretare apărut sub emblema Comisiei Europene – care conține liniile directoare ale gospodăririi pădurilor în siturile Natura 2000, extrase din rezoluțiile Conferințelor Ministeriale pentru Protecția Pădurilor din Europa (MCPFE – Anexa II) de la Helsinki (1993) și Lisabona (1998) – amenajamentul va respecta:

- transpunerea măsurilor specifice de protecție adoptate în baza planurilor de management/măsurilor minime de conservare aprobate;
- păstrarea a minim 5 arbori bătrâni pe picior/ha, respectiv arbori uscați sau în descompunere, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocănitori, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite etc.) - în toate unitățile amenajistice;
- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de păsări și mamifere mici – în toate unitățile amenajistice;
- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere în așa fel, încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor de animale sensibile, în special cu cuibăritul de primăvară și cu perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;
- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitate, a căror prezență a fost confirmată;
- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și în spațiu;
- în cadrul unităților de gospodărire se va urmări realizarea unei structuri echilibrate pe clase de vârstă, cel puțin cu o pondere normală a arboretelor din ultimele clase de vârstă (clasa V, VI și peste), întrucât fiecare clasă de vârstă este însoțită de un anumit nivel al biodiversității;
- compozițiile țel și compozițiile de regenerare vor fi adaptate pentru a asigura compoziția tipică a habitatelor – în unitățile amenajistice propuse pentru completări, împăduriri sau promovarea regenerării naturale;
- evitarea pășunatului în pădure și limitarea la minim a trecerii prin pădure a animalelor aflate pe pășune;
- respectarea măsurilor de identificare și de prognoză a stadiului de dezvoltare și de înmulțire a populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni, luarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare în vederea prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni, iar în caz de necesitate, luarea promptă a măsurilor de combatere;
- urmărirea respectării legislației referitoare la modul de exploatare a pădurilor pentru reducerea afectării factorilor de mediu (sol, apă, vegetație);
- proprietarii și administratorii fondului forestier cuprins în amenajament, vor cere avizul administratorului/custodelui/autorității competente a ariei naturale protejate pentru planurile anuale de exploatare a masei lemnoase, respectiv pentru actele de punere în valoare/borderoul actelor de punere în valoare, înainte de organizarea licitațiilor de valorificare.

9.3. Păduri cu valoare ridicată de conservare

9.3.1. Conceptul de Păduri cu Valoare Ridică de Conservare – PVRC

Pădurile îndeplinesc funcții de protecție dintre cele mai diverse, asigurând inclusiv servicii de natură socială indispensabile comunităților umane, pe scurt, pădurea prezintă multiple valori. Acolo unde aceste valori sunt considerate a fi de o importanță excepțională sau critică, pădurea poate fi definită ca o pădure cu valori ridicate de conservare.

Deci, *pădurile cu valoare ridicată de conservare* sunt acele păduri care au o importanță critică din perspectiva protejării mediului, a conservării biodiversității și a valorilor culturale și religioase ale comunităților locale.

Conceptul de „păduri cu valoare ridicată de conservare (PVRC)” a fost definit prima dată de Forest Stewardship Council (www.fsc.org) și se regăsește în cadrul principiului nr. 9 din standardul de certificare FSC, publicat prima dată în anul 1999. Considerat separat de certificare forestieră, acest concept s-a dovedit a fi un mod efectiv de a dovedi sau verifica managementul responsabil al resurselor forestiere (gestionarea durabilă a pădurilor). Ca urmare, el este folosit independent în multe domenii, cum ar fi: conservarea și gestionarea resurselor naturale, elaborarea politicilor de achiziții în cadrul companiilor care prelucrează și valorifică produse forestiere și chiar în elaborarea politicilor agențiilor guvernamentale.

Exemple de păduri cu valoare ridică de conservare pot fi:

- o pădure care protejează unica sursă de apă potabilă pentru o localitate;
- suprafețe forestiere care adăpostesc specii endemice sau amenințate cu dispariția sau ecosisteme rare;
- păduri legate de sărbători tradiționale sau care adăpostesc monumente istorice, locuri de pelerinaj, unități de cult de care este legată identitatea comunităților respective;
- o pădure care adăpostește un sit arheologic important;
- păduri care asigură anumite produse pentru comunități locale dependente de acest fel de resurse etc.

Pădurile cu valori ridicate de conservare trebuie gestionate astfel încât să se mențină și chiar să crească valorile ridicate de conservare identificate în cuprinsul acestora.

9.3.2. Categoriile de Păduri cu Valoare Ridică de Conservare

Pădurile cu valoare ridicată de Conservare (PVRC) sunt clasificate conform Ghidului de identificare a Pădurilor cu Valoare ridicată de Conservare și a principiului 9 din standardul FSC în următoarele categorii:

- **VRC 1 – Suprafețe forestiere care conțin zone cu biodiversitate ridicată de importanță globală, locală sau regională** cu următoarele subcategoriile:
 - VRC1.1 – Arii protejate
 - VRC1.2 – Specii amenințate și periclitare
 - VRC1.3 – Specii endemice
 - VRC1.4 – Utilizarea sezonală critică
- **VRC 2 – Suprafețe forestiere extinse de importanță globală, regională sau națională.**
- **VRC 3 – Suprafețe forestiere care sunt localizate în sau conțin ecosisteme rare, amenințate sau periclitare.**
- **VRC 4 – Suprafețe forestiere care asigură servicii de bază în situații critice** cu următoarele subcategoriile:
 - VRC 4.1 – Păduri de importanță deosebită pentru surse unice de apă potabilă, bazine hidrografice și captări de apă
 - VRC 4.2 – Păduri critice pentru controlul procesului de eroziune
 - VRC 4.3 – Zone forestiere cu impact critic asupra terenurilor agricole sau piscicole
- **VRC 5 – Suprafețe forestiere ce satisfac nevoi de bază pentru comunitățile locale**
- **VRC 6 – Suprafețe forestiere a căror valoare este esențială pentru păstrarea identității culturale a unei comunități sau a unei zone.**

9.3.3. Măsuri de gospodărire a pădurilor cu valoare ridicată de conservare din cuprinsul U.P. IX Zăvoaiele Siretului

În cuprinsul U.P. IX Zăvoaiele Siretului există un singur arboret certificat ca pădure cu valoare ridicată de conservare (u.a. 42A), în suprafață de 1,01 ha (sub 1% din suprafața totală a arboretelor). Este vorba despre un aniniș instalat într-un teren cu fenomene de înmlăștinare. Evidența, descrierea sumară și lucrările propuse de amenajamentul silvic în acest arboret sunt redată în continuare, în tabelul 9.2.3.1.. Se recomandă ca, în viitor, ocolul silvic și direcția silvică să efectueze demersurile necesare pentru identificarea și altor arborete de acest gen.

Evidența PVRC din cuprinsul U.P. IX Zăvoaiele Siretului

Tabelul 9.3.3.1.

Nr. crt.	U.P.	u.a.	Supraf. [ha]	Grupa și categoria funcțională	S.U.P.	VRC	Subcateg. VRC	Lucrări propuse	Descriere VRC
1	IX	42A	16,57	1.2I.5U.1D	M	3	-	tăieri de igienă	Suprafețe forestiere care sunt localizate în sau conțin ecosisteme rare, amenințate sau periclitare (aninișuri de anin negru).
Total U.P. IX			16,57	-	-	-	-	-	-

Conform recomandărilor privind managementul acestor păduri, vor fi efectuate lucrări care să mențină și să îmbunătățească funcțiile atribuite, prin crearea unei succesiuni de vârste care să asigure atât continuitatea vegetației forestiere cât și menținerea unor structuri care să permită îndeplinirea funcțiilor atribuite.

Acest arboret constituie S.U.P. „M” și va fi parcurs în cursul deceniului cu tăieri de igienă. Întrucât arboretul (u.a. 42A) prezintă fenomene de înmlăștinare, lucrările vor fi limitate astfel încât să nu se distrugă echilibrul hidrologic și să se asigure perpetuarea ecosistemelor de mlaștină/tinov. Tăierile de igienă se vor efectua cu intensități adecvate, fără a se rări excesiv arboretul și fără a se dezgoli solul și doar dacă situația din teren o impune.

9.3.4. Măsuri de management a pădurilor cu valoare ridicată de conservare

În cazul **PVRC 3** (categoria funcțională 1.2.I.), terenul prezintă exces de umiditate (terenurile pe care sunt localizate ecosistemele de anin sunt plane), intervențiile se vor limita la lucrări de îngrijire, tăieri de igienă și lucrări de conservare (conform tipului funcțional II din care fac parte aceste arborete), astfel încât să nu se distrugă echilibrul hidrologic și să se asigure perpetuarea ecosistemelor existente. Intervențiile se vor reduce la minimum necesar, fiind interzise tăierile nejustificate de arbori și arbuști. Doar în cazuri speciale (catastrofe naturale sau de origine antropică) se va interveni cu lucrări de refacere a habitatelor (plantații la care se vor folosi puiști obținuți din material de reproducere local din zona respectivă și pe cât posibil creșcuți în pepiniere amenajate în această zonă de vegetație). Acolo unde arborii maturi se usucă și nu există regenerare se va interveni cu lucrări speciale pentru refacerea ecosistemului (plantații, semănături directe etc.). În cazul fiecărui tip de ecosistem se vor aplica măsurile de gospodărire propuse la tipul de categorii funcționale unde acesta apare încadrat și se va acorda o atenție deosebită menținerii complexității compoziționale și structurale.

Alte măsuri de management cu caracter general pentru **PVRC 3** :

- conștientizarea comunităților locale cu privire la importanța acestui ecosistem;
- personalul de teren responsabil cu gospodărirea habitatului trebuie să raporteze, ori de câte ori este nevoie, eventualele amenințări (biotice sau abiotice) sau riscuri care apar în această zonă;
- monitorizarea habitatului protejat din P.V.R.C.;
- în cazul ecosistemelor necorespunzătoare sub raportul compoziției și a altor caracteristici structurale (arborete mai mult sau mai puțin derivate, cu arborete rărite, înierbate, în curs de uscare sau subproductive etc.) sunt necesare lucrări de conservare/reconstrucție ecologică a acestor PVRC-uri. Colectarea masei lemnoase se va face astfel încât prejudiciile să fie minime pentru sol sau vegetație.

Pentru fiecare categorie de PVRC-uri, responsabilul (șeful de district, responsabilul FSC sau cel cu ariile protejate de la OS sau DS etc.) desemnat de custode sau administrator (în cazul de față ocolul silvic) trebuie să urmărească starea respectivelor arborete și să completeze formularele de monitorizare tipizate, cu referire la următorii indicatori de monitorizare: datele de identificare ale arboretelor nominalizate ca PVRC (U.P., u.a., suprafață), gradul de îndeplinire a obiectivelor planului de management (sau, după caz, numărul de exemplare ce se concentrează în perioada de utilizare sezonală critică, suprafața efectivă a habitatului în cadrul u.a.-ului exprimată în procente cu referire la extinderea sau restrângerea acesteia, starea de conservare a PVRC-ului în raport cu starea de sănătate și vitalitatea arboretului etc.), periodicitatea și perioada monitorizării, responsabilii cu monitorizarea, observațiile relevante efectuate cu ocazia controalelor de fond și patrulelor (prezența speciilor de plante rare, specii de faună, semnalări de distrugeri ale habitatului etc.).

9.4. Efectul aplicării prevederilor amenajamentului asupra biodiversității din zonă

Primul amenajament elaborat pe baze științifice moderne și unitare pentru fondul forestier proprietate publică a statului din care a fost creată actuala U.P. IX Zăvoaiele Siretului, a fost cel care a intrat în vigoare în anul 1951, amenajamentul actual (întocmit în anul 2025) fiind cel de al optulea.

Astfel, având în vedere perioada îndelungată de gospodărire durabilă a fondului forestier și factorii destabilizatori de natură biotică și abiotică care s-au manifestat în zonă, se poate afirma că menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale a fost unul din principalele obiective ale managementului asigurat de personalul silvic, în baza amenajamentelor silvice întocmite.

Reglementările pe care amenajamentele le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic) **asigură existența și protecția anumitor componente și conexiuni ale ecosistemelor din suprafața analizată** (inclusiv ale celor protejate), lipsa amenajamentelor (reglementărilor acestora) putând duce la grave și ireparabile perturbări în însăși existența ecosistemelor respective.

S-a demonstrat că prin implementarea prevederilor amenajamentelor silvice se realizează următoarele:

- menținerea arboretelor din tipurile natural fundamentale specifice zonei;
- conducerea majorității arboretelor la vârste înaintate;
- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală a fiecărui arboret și a pădurii în ansamblul ei;
- promovarea unor compoziții de regenerare cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural fundamentale de pădure;
- adoptarea unor metode de succesiune a generațiilor de arbori și arbuști (tratamente) cu o pondere cât mai mare a regenerării naturale;

- utilizarea în cazul regenerărilor artificiale a materialelor forestiere de reproducere (puieți, sămânță etc.), de proveniență cunoscută/certificată;
- planificarea tăierilor de regenerare în spiritul continuității recoltelor pe durate de minimum 30 de ani, ceea ce conduce la realizarea unui mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic, în primul rând, pentru menținerea și dezvoltarea habitatelor existente și a populațiilor de animale și păsări;
- luarea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea incendiilor;
- ținerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte dăunătoare (care pot produce gradații devastatoare) și prin protejarea dușmanilor naturali ai acestora;
- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, asigurându-se hrană complementară și suplimentară atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporțiile, pe sexe, la niveluri optime, asigurându-se astfel o stare bună de sănătate, evitându-se producerea unor epizootii, totodată respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere;
- recoltarea rațională și ecologică a fructelor de pădure, ciupercilor comestibile și a speciilor de plante medicinale;
- accesibilizarea unor trupuri de pădure, atunci când situația o impune, prin propunerea de realizare a unor noi drumuri forestiere, cu impact minim asupra habitatelor și speciilor din fondul forestier;
- combaterea unor activități umane cu caracter perturbator: braconaj cinegetic și piscicol, turism necontrolat, tăieri în delict, pășunat în zone nepermise, aruncarea deșeurilor de orice fel în ape sau în pădure, rezinaj necontrolat sau neautorizat, recoltarea de alte produse ale pădurii în afara lemnului (fructe, ciuperci comestibile, plante medicinale ș.a.), în mod necorespunzător etc.

*Trebuie menționat că, pe lângă cele anterior prezentate, în amenajamentele silvice **nu s-au prevăzut/propus următoarele lucrări:***

- producerea, utilizarea, stocarea, transportul sau manipularea de substanțe, noxe, aerosoli, materiale sau deșeuri solide, care ar putea afecta speciile sau habitatele din mediul forestier al U.P. IX Zăvoaiele Siretului;
- realizarea în deceniul următor de noi construcții forestiere sau drumuri forestiere;
- activități care să devieze cursuri de apă, să genereze poluare fonică, luminoasă, atmosferică, sau prin care să se exploateze diverse zăcăminte minerale (de suprafață sau subterane) sau cursuri de ape;
- efectuarea unor activități care să determine deteriorarea sau dispariția (distrugerea) unor habitate sau specii protejate, de interes comunitar și nu numai;
- crearea unor bariere, de orice natură, care să ducă la izolarea reproductivă a vreunei specii de plante sau animale;
- activități sau lucrări care să afecteze pentru o perioadă lungă sau în mod iremediabil, zonele de hrănire, reproducere sau migrare a speciilor forestiere; eventualele afectări produse de lucrările silvice vor fi de scurtă durată, cu impact neutru sau foarte slab negativ asupra speciilor și habitatelor forestiere; pe termen lung, impactul va fi pozitiv.

*Amenajamentele silvice, departe de a fi simple regulamente de exploatare, au încorporate cunoștințe și analize pluridisciplinare. De aceea, subliniem faptul că **rolul amenajamentului este unul benefic pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor** și că, **fără reglementările pe care le implementează, împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic, anumite componente și conexiuni ale ecosistemelor acum protejate, ar fi putut fi grav perturbate, unele chiar dispărute.***

9.5. Recomandări privind certificarea pădurilor

Ideea de certificare a managementului forestier, a apărut în contextul preocupărilor majore legate de gospodărirea pădurilor, înscriindu-se în ideea globală de certificare a sistemelor și performanțelor, aplicabilă în cele mai diverse domenii de activitate. Certificarea managementului forestier, cunoscută mai ales sub denumirea de certificarea pădurilor, își are originile în îngrijorările societății, apărute odată cu defrișările masive de păduri tropicale de la începutul anilor '80-'90.

În urma Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare ce a avut loc la Rio de Janeiro în 1992, s-a identificat necesitatea unei strategii de dezvoltare durabilă a pădurilor din întreaga lume, cu o largă consultare a tuturor factorilor interesați. Pornind de la această idee, în octombrie 1993, a fost semnat acordul oficial privind lansarea FSC (Forest Stewardship Council), o schemă de certificare la care interesele economice, sociale și de mediu au drepturi egale.

FSC este o organizație independentă, neguvernamentală și nonprofit, înregistrată în Mexic ca o asociație de membri - Association Civil. Organizația operează la nivel internațional și oferă servicii prin intermediul centrului FSC International situat în Bonn, Germania, precum și prin intermediul unei rețele internaționale de Inițiative Naționale. FSC oferă un program de acreditare internațională pentru organisme de certificare independente și o schemă de etichetare pentru produsele pădurii, ce servește ca o garanție credibilă că produsele provin dintr-o pădure bine gospodărită, în conformitate cu standardele FSC, așa numitele Principii și Criterii.

Certificarea managementului forestier în sistem FSC este un proces prin care, în urma unui audit, o organizație independentă confirmă faptul că o anumită suprafață forestieră este gospodărită în conformitate cu un standard agreed.

Standardul după care se face auditul este împărțit în 10 Principii și 56 Criterii. Principiile FSC pentru certificarea modului de gospodărire a pădurilor sunt:

- Principiul 1: Conformitatea cu legislația națională și internațională și principiile FSC;
- Principiul 2: Dreptul de proprietate sau folosință și responsabilitățile aferente;
- Principiul 3: Drepturile populațiilor indigene (neaplicabil în România);
- Principiul 4: Relațiile cu comunitățile și drepturile angajaților;
- Principiul 5: Beneficiile multiple ale pădurii;
- Principiul 6: Impactul asupra mediului;
- Principiul 7: Planul de management;
- Principiul 8: Monitorizarea și evaluarea;
- Principiul 9: Păduri cu Valoare Ridicată de Conservare;
- Principiul 10: Plantații.

Aceste 10 principii, ce sunt detaliate în 56 de criterii, au un caracter general și, pentru o mai bună aplicare a lor, se face adaptarea acestora la condițiile specifice fiecărei țări, de către Inițiativele Naționale FSC sau de către organismele de certificare acreditate, care derulează procesul de audit.

Certificarea managementului forestier este continuată de așa numita certificare a lanțului de custodie, prin care se urmărește să se elaboreze mecanisme de urmărire a produselor lemnoase sau nelemnoase care provin din pădurile certificate de la sursă până la consumator. Certificarea lanțului de custodie se referă la companiile care exploatează, procesează sau comercializează material lemnos certificat FSC și care doresc să eticheteze aceste produse cu numele sau eticheta FSC.

Certificarea lanțului de custodie în sistem FSC permite companiilor:

- să identifice și să controleze sursele de material lemnos atât certificat FSC cât și sursele de material lemnos recuperat/reciclat;
- să le demonstreze clienților că îndeplinesc cerințele FSC în ceea ce privește controlul materialului lemnos necertificat FSC;
- să utilizeze mărcile înregistrate și etichetele comerciale ale FSC pentru a-și promova produsele.

În prezent, mii de companii de prelucrare și comercializare a lemnului, în special din Europa de Vest și America de Nord, impun clienților lor obținerea certificatului FSC, fiind interesate să cumpere și să lucreze cu produse certificate în acest sistem. În cazul acestor companii, certificarea reprezintă o dovadă pentru clienții lor și pentru publicul larg că lemnul provine din păduri bine gospodărite.

Pe scurt pașii în vederea certificării FSC sunt:

- aplicarea pentru certificare: certificarea este un proces voluntar și poate fi demarat numai la cererea companiei. Lista organismelor de certificare acreditate FSC se regăsește pe site-ul Asociației pentru Certificare Forestieră (www.certificareforestiera.ro);

- preevaluarea: are drept scop familiarizarea companiei cu cerințele standardului de certificare și identificarea de către auditor a conformităților și neconformităților cu standardul;

- evaluarea principală: reprezintă vizita organismului de certificare în urma căruia se colectează informații suficiente pentru a determina acordarea sau neacordarea de către organismul de certificare a certificatului FSC;

- acordarea certificatului: certificatul este acordat, cu condiția îndeplinirii cerințelor standardului, pe o perioadă de 5 ani;

- monitorizarea: după acordarea certificatului se fac vizite de monitorizare anuale;

- recertificarea: o nouă reevaluare se derulează înainte de expirarea certificatului, pentru a se păstra statutul de certificare, rezultând eliberarea unui nou certificat.

Certificarea forestieră poate aduce beneficii atât deținătorilor de certificat FSC cât și consumatorilor, comunităților locale, muncitorilor și organizațiilor neguvernamentale cu specific de mediu sau social.

În prezent certificarea este un mecanism de piață; există cerere și ofertă pentru lemnul certificat FSC și implicit un interes crescut în producerea și comercializarea produselor certificate.

În principal, decizia de intrare în procesul de certificare este în general legată de obținerea unor avantaje cum ar fi accesul pe noi piețe a lemnului certificat sau menținerea pe piețele existente. Pe lângă acestea se pot obține următoarele beneficii:

- îmbunătățirea sistemelor de management, incluzând aici mecanismele de planificare, monitorizare, evaluare și raportare;

- îmbunătățirea proceselor de gestiune a firmei și a eticii de afaceri;

- firmele pot răspunde la cererea de produse de origine controlată;

- îmbunătățirea proceselor productive.

Un motiv în plus pentru certificare îl reprezintă cel economico-financiar. Pe lângă accesul pe piețe noi sau menținerea pe cele deja existente, uneori companiile pot beneficia și de prețuri mai mari pentru produsele ce poartă sigla FSC. În ce măsură și cu câte procente va avea loc această creștere nu poate fi decis decât de piața liberă, cea care dictează prețul. De reținut însă că acest lucru nu se întâmplă foarte des, ci doar acolo unde cererea este foarte mare.

Se recomandă ca, în viitor, ocolul silvic și direcția silvică să aibă în vedere și aceste aspecte referitoare la certificarea pădurilor.

